

Sygn. akt II CSK 278/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa D. B.
przeciwko M. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż. i Skarbowi Państwa -
Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w Ż.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda D. B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie przeciwko M. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż., Skarb Państwa - Naczelnik Urzędu Skarbowego w Ż. o zapłatę podnieść należy, co następuje :

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa przez sądy oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący oparł na istnieniu istotnych zagadnień prawnych, potrzebie wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Wskazał także, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Powołanie się na przesłankę potrzeby wykładni wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź też, jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Skarżący wskazał na potrzebę wykładni art. 411 pkt 1 k.c., w oparciu o wątpliwość, czy brak przeszkadzania egzekucji jest dobrowolnym

spełnieniem świadczenia. W literaturze wyjaśniono, że sytuacją przymusową utrzymującą kondycję jest także przypadek braku przeciwstawienia się egzekucji, ponieważ nie stanowi to dobrowolnego spełnienia świadczenia, ale poddanie się przymusowi państwowemu (P. Księżak, Glosa krytyczna do wyroku SN z dnia 27 czerwca 2002 r., OSP 2004, z. 7-8, poz. 96).

Skarżący wskazał także na istnienie istotnych zagadnień prawnych, tj. dopuszczalność podniesienia zarzutu przedawnienia roszczeń przez podmiot, którego bezprawne działanie stanowi podstawę roszczeń innego podmiotu. Tymczasem jak sam skarżący wskazał zagadnienie nadużycia prawa podmiotowego także w kontekście zarzutu przedawnienia doczekało się rozległych rozważań. Także zagadnienie dotyczące upadku zabezpieczenia zostało wyrażnie przez ustawodawcę przesądzone. Upadek zabezpieczenia następuje z mocy prawa, na wniosek obowiązany sąd jednak zobowiązany jest wydać postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia.

Skarżący nie wykazał także, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., wymaga wytknięcia w tym środku zaskarżenia tego rodzaju uchybień sądu drugiej instancji, które bez pogłębionej analizy i jurydycznych dociekań jednoznacznie wskazują na konieczność uwzględnienia skargi opartej na wskazanej w nim podstawie, ponieważ nie tylko zgłoszony zarzut jest słuszny, ale także stwierdzona nieprawidłowość jest tego rodzaju, że powoduje jaskrawą wadliwość zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15, Lex nr 2057365). Skarżący wskazał na oczywistą zasadność ze względu na powstanie wzbogacenia po stronie pozwanych.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżący nie wykazał istnienia powołanych w skardze kasacyjnej przesłanek, uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.